നിളയുടെ മടിയിൽ നിലാവും മൗനവുമറിഞ്ഞ്...

സി. രാജഗോപാലൻ

ആൾക്കൂട്ടം വലുതായി. പല തരക്കാർ. അവർ പല കൂട്ടങ്ങളായി. പാട്ടും കഥയുമായി. കഥയില്ലായ്മയായി. ഒറ്റയാൾ മൗനങ്ങളായി. അടിപൊളി ചെറുപ്പങ്ങളായി. ക്രമേണ പലരും കൂട്ടം പിരിഞ്ഞു. ചിലർ പുഴ കയറി. ചിലർ നിലാവു വിരിച്ച്, നിലാവ് പുതച്ച്, മഞ്ഞിൽ നനഞ്ഞുറങ്ങി. ഉടലിൽ മണൽത്തരിയും ഉൺമയിൽ നക്ഷത്രവും ചേർന്നുപറ്റിയ ഒരു രാത്രി അവർക്കു സ്വന്തം

കാലേക്കൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചപോലെ കന്നിനിലാപൗർണ്ണമിയിൽ പുഴയറിയാനും പുഴയിലിരുന്ന് നിലാവറിയാനും ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടക്ക് തനിച്ചിരിക്കുവാനും മോഹിച്ച് സന്ധ്യയോടെ കുറ്റിപ്പുറത്തെത്തി. പുഴയ്ക്കിറങ്ങുന്നേരം, നമ്പൂതിരി ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'അസാരം ഒന്നു പരിഭ്രമിച്ചു'. ശബ്ദിക്കുന്ന ജനറേറ്റർ, പടിഞ്ഞാറുനിന്നുദിച്ച സൂര്യനെപ്പോലെ പുഴയിലേക്ക് മുഖം തിരിച്ച് കണ്ണഞ്ചിക്കുന്ന ഒരു 'ഹാലോജൻ വിളക്ക്'. ആരുടേയോ കയ്യിൽ വീഡിയോ ക്യാമറ. ഇനി ഇന്നേരം നോക്കി ഇവിടെ വല്ല ഷൂട്ടിങ്ങും! പുഴയിലേക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ മനസ്സിലായി അതൊന്നുമല്ലെന്ന്. നിലാവറിയാനെത്തുന്നവർക്കായി സംഘാടകർ തന്നെ ഒരുക്കിയതാണ് ശബ്ദവും വെളിച്ചവും! കിഴക്കേ മാനത്ത് പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചുയരുന്നു. പുഴയിലേക്കിറങ്ങുന്നിടത്തെ താല്ക്കാലിക തടിപ്പാലത്തിന്റെ തൂണിനു മീതെ പൂർണ്ണചന്ദ്രന് അലങ്കാരമായി ഒരു കുരുത്തോലക്കതിര്.

ആളുകൾ ധാരാളം വരുന്നുണ്ട്. അധികവും അപരിചിതർ. രജിസ്ട്രേഷൻ കൗണ്ടർ ഉണ്ടെങ്കിലും അതൊന്നും മിക്കവരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ആളുകൾ മണൽത്തിട്ടിൽ ചിതറി. അവരിൽ പല തരക്കാരുണ്ട്. പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകർ, കവികൾ, പത്രപ്രവർത്തകർ, വിദ്യാർത്ഥികൾ, കൃഷിക്കാർ, സംഗീതജ്ഞർ, ഉദ്യോഗസ്ഥർ, ലേബലൊന്നുമില്ലാത്ത വെറും നാട്ടുകാർ....! പുഴയിൽ അവർ ചെറു നിലാവട്ടങ്ങളായി. ചിലർ ഒറ്റതിരിഞ്ഞു, ധ്യാനബുദ്ധനാകുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

പുള്ളുവനും പുള്ളുവത്തിയും എത്തിയിരുന്നു. അവർ മണൽത്തിട്ടിലിരുന്നു. പുള്ളുവത്തി ഭാണ്ഡമഴിച്ച് കുടം പുറത്തെടുത്തു. കുടത്തിൽ ചുരുട്ടിവച്ച വാറെടുത്ത് നിവർത്തി വലിച്ചുമുറുക്കി. വാറിൽ 'കല്ല്' വീണപ്പോൾ പ്രാചീനമായ ആ കമ്പനത്തിൽ പുഴയുടെ മാതൃഹൃദയം സ്പന്ദിച്ചു. ആളുകൾ ചുറ്റും വട്ടമിട്ടു. അവരുടെ ഭാഷ ഇത്തിരി നേരത്തേക്ക് പുള്ളുവത്തിയുടെ കുടത്തിലൊളിച്ചു കുടം കവിഞ്ഞൊഴുകിയ താളത്തിന് ഹൃദയങ്ങൾ താനേ തുറക്കപ്പെട്ടു. പുള്ളുവൻ മീട്ടുന്ന വീണ കന്നിനിലാവിന് ശ്രുതിയായി.

ആദിമമായ ഗോത്രശ്രുതിത്താളങ്ങളുടെ നിലാലാവണ്യത്തിൽ മുഴുകിയിരുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ മല തൊട്ട് കടലു വരെയുള്ള കാലാതിശായിയായ പുഴയൊഴുക്കു തെളിഞ്ഞു. പുഴയുടെ നാഭിയിൽ മുളച്ചുപൊങ്ങി ആകാശത്തോളം വളർന്ന ജീവവൃക്ഷം തളിർത്തു പൂത്തു. ഭാഷയുടേയും ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും സങ്കീർണ്ണതകൾ ഒരു നിമിഷത്തേക്കെങ്കിലും മറന്ന് കാവ്യാത്മകമായ ഒരു നിരക്ഷരതയിൽ ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കെങ്കിലും ജനം സ്വസ്ഥരായി.

'കാവിലെ വൃക്ഷമെങ്ങാൻ മുറിച്ചുപോയെന്നാൽ....

പാലുള്ള വൃക്ഷം നാട്ടി കുടിയും വയ്ക്കേണം....' എന്ന വരികളോടെ പുള്ളോനും പുള്ളോത്തിയും പാടി അവസാനിപ്പിച്ചു.

'നിളയുടെ തീരങ്ങളിലൂടെ' സഞ്ചരിച്ച ആലങ്കോട് ലീലാകൃഷ്ണനും 'പട്ടാമ്പിപ്പുഴ മണലി'ലെഴുതിയ പി. പി. രാമചന്ദ്രനും ആൾക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. തികച്ചും അനൗപചാരികമായി അവർ വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. ഉള്ളിന്റെയുള്ളിലേക്ക് ഒരു സരസ്വതിയായി അന്തർധാനം ചെയ്യുന്ന നിളയെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു കാവ്യാത്മകദുഃഖം മാത്രമായിരുന്നില്ല ലീലാ കൃഷ്ണന്റെ വാക്കുകളിൽ. മുല കൊടുത്തു വളർത്തിയ പെറ്റമ്മയുടെ മൂക്കും മുലയും അരിഞ്ഞുകളയുന്ന രാക്ഷസീയതയ്ക്കെതിരെ പുഴയില്ലാതാകുമ്പോൾ ദാഹിച്ച വെള്ളമാണ് ഇല്ലാതാകുന്നത് എന്ന കേവല സത്യത്തിനു നേരെ പ്രതികരിച്ചാൽ ശാരീരിക പീഡനം വരെ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന വർത്ത

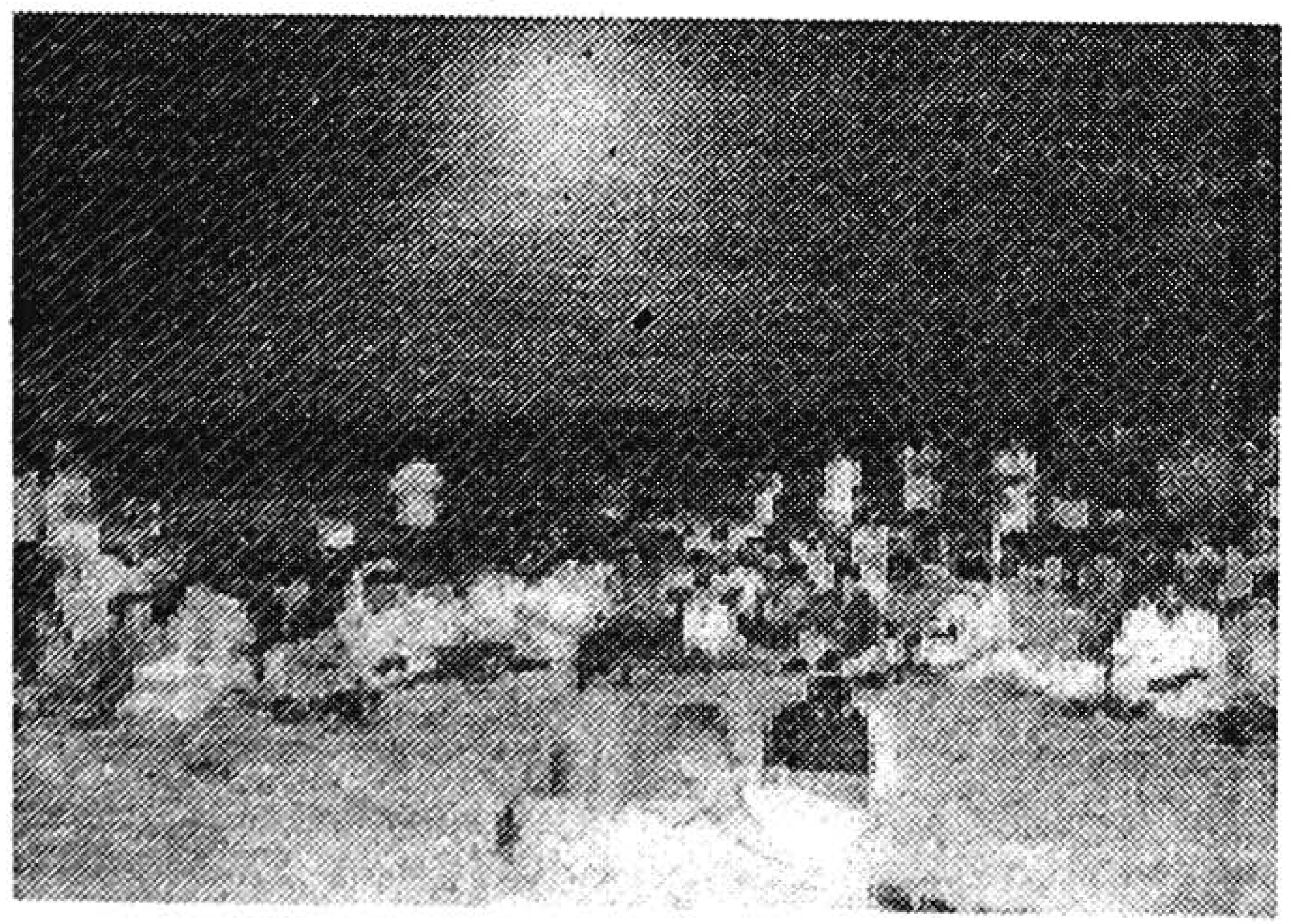

മാനകാല അവസ്ഥയുടെ ഭീകരതയെ കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്.

"നിലാവറിയാനാണ് വന്നത്. പക്ഷെ വന്നപ്പോൾ കാണുന്നത് നിലാവല്ല. 'ഹാലോജൻ' വെളിച്ചവും അതിന്റെ നിഴലുമാണ്" 'നിലാവറിയൽ' ഒരു പുതിയ ടൂറിസം സാദ്ധ്യതയുടെ കൊട്ടിയറിയിക്കലാകുമോ-നാളെ അബ്കാരിയും ജ്വല്ലറിയും സ്പോൺസർ ചെയ്യുന്ന 'നിലാവറിയാൻ' ഇടവരുമോ എന്ന ഭയമാണ് പി. പി. രാമചന്ദ്രന്റെ വാക്കുകളിൽ നിഴലിച്ചത്. തുടർന്ന് "സൽസബീൽ" സെൻട്രൽ സ്കൂളിൽ നിന്നെത്തിയ കുട്ടികൾ ഒരു കുറത്തിപ്പാട്ടു പാടിയപ്പോൾ സംഘതാളമുയർന്നു. 'തിങ്കളും താരങ്ങളും തൂവെള്ളി കതിർ ചിന്നും തുംഗമാം വാനിൻ ചോട്ടിലാണെന്റെ വിദ്യാലയം' എന്ന കവിവാക്യം കുട്ടികളുടെ ജീവിതാനുഭവമാക്കി മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്ന തൃശ്ശൂരിലെ സൽസബീൽ സ്കൂളിൽ നിന്ന് കുട്ടികളും നിലാവറിയാൻ എത്തിയിരുന്നു. പുഴത്തീരത്തെ സ്കൂളിൽ കഞ്ഞിയും പുഴുക്കുമെടുക്കുന്ന അത്താഴം ഒരുക്കിയിരുന്നതിനാൽ നിലാവറിയാൻ എത്തിയവർ വിശപ്പറിഞ്ഞില്ല. ഭക്ഷണശേഷം വീണ്ടും പുഴയിലേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ആളുകളുടെ മനസ്സറിഞ്ഞ് 'ഹാലൊജൻ' വിളക്ക് കണ്ണടച്ചു. മൈക്ക് നിശബ്ദമായി. പുഴയിൽ സ്വച്ഛന്ദം നിലാവൊഴുകി. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമടക്കം മുന്നൂറോളമുണ്ടായിരുന്നു ആളുകൾ. 'നിലാവറിയൽ' മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയറിഞ്ഞ് സ്വമേധയാ എത്തിയവർ. സംഘാടകർ ഉദ്ദേശിച്ചതിനേക്കാൾ ആൾക്കൂട്ടം വലുതായി. പല തരക്കാർ. അവർ പല കൂട്ടങ്ങളായി. പാട്ടും കഥയുമായി. കഥയില്ലായ്മയായി. ഒറ്റയാൾ മൗനങ്ങളായി. അടിപൊളി ചെറുപ്പങ്ങളായി. ക്രമേണ പലരും കൂട്ടം പിരിഞ്ഞു. ചിലർ പുഴ കയറി. ചിലർ നിലാവു വിരിച്ച്, നിലാവ് പുതച്ച്, മഞ്ഞിൽ നനഞ്ഞുറങ്ങി. ഉടലിൽ മണൽത്തരിയും ഉൺമയിൽ നക്ഷത്രവും ചേർന്നുപറ്റിയ ഒരു രാത്രി അവർക്കു സ്വന്തം. ഒടുവിൽ പാതിര നേരത്ത് തലയ്ക്കുകത്ത് 'നിലാവ്'ള്ളവരുടെ ഒരു കൂട്ടം ശേഷിച്ചു. ഇടശ്ശേരിയുടെ 'കുറ്റിപ്പുറം പാലം' ഒരാൾ ഈണത്തിൽ ചൊല്ലി.

'കളിയും ചിരിയും കരച്ചിലുമായ്
കഴിയും നരനൊരു യന്ത്രമായാൽ
അംബ പേരാറെ നീ മാറിപ്പോമോ
ആകുലയാമൊരു അഴുക്കുചാലായ്...' എന്ന വരികളിലൂടെ അര നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പ് പരിസ്ഥിതിയുടേയും പരിഷ്കൃതിയുടേയും വിശ്വദർശനം സാധിച്ച ഇടശ്ശേരി നിലാവറിയാൻ എത്തിയവരുടെയുള്ളിൽ മറ്റൊരു പുഴയായി ഉറന്നു.

തീരത്തുനിന്നുള്ളവർ മാത്രമല്ല ദൂരത്തു നിന്നുള്ളവരും ഉണ്ട് കൂട്ടത്തിൽ. പല ജില്ലകളിൽ നിന്നുമായി എത്തിയവർ.

'നീരാടുവാൻ നിളയിൽ നീരാടുവാൻ
നീയെന്തേ വൈകിവന്നു പൂന്തിങ്കളേ....'

എന്ന ഒ. എൻ. വി. ഗാനത്തിന്റെ കാല്പനിക ലഹരി നേരിൽ കണ്ടനുഭവിക്കാൻ ഒരാൾ വന്നത് കായംകുളത്തുനിന്ന്!

കേട്ടറിഞ്ഞവരുടേയും കണ്ടറിഞ്ഞവരുടേയും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവരുടേയും ഉള്ളിലേക്ക് എല്ലാ വിധ വരമ്പുകളും വഴിഞ്ഞ് ഒഴുകി നിറയുന്ന മാതൃസ്നേഹവും സൗന്ദര്യവുമാണ് പുഴ എന്ന് ഓരോരുത്തരും പങ്കു വച്ച പുഴയനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി.

ഒരു ഭൂഭാഗത്തിന്റെ ശാദ്വലദശ്യും അതിലെ ജനപദത്തിന്റെ സമസ്ത ഉൺമകൾക്കും ആദികാരണമായ പുഴ. അതിന് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്ന ചർച്ച വളരെ ഗഹനമായി. സ്വന്തം കാലടി ഭൂമിയിൽ അമർത്തി ചവിട്ടുന്നതിലടങ്ങിയ ഹിംസാത്മകമായ ഊർജ്ജത്തെ ചൊല്ലിയുള്ള ആകുലത മുതൽ മണൽപ്പാസ് വിതരണം ചെയ്യുന്നതിലെ മുൻഗണനാ ക്രമത്തെ ചൊല്ലി ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് ജനപ്രതിനിധിയുടെ സംശയങ്ങൾ വരെയുള്ള തരംഗ ദൈർഘ്യമുണ്ടായിരുന്നു അതിന്.

തബലയുടെ അകമ്പടിയിൽ ശ്രീ. ഹരി ആലങ്കോടിന്റെ സന്തൂർ വാദനം പുഴനിലാവത്തു പെയ്ത സംഗീതമഴയായി. രാവേറെ ചെന്നപ്പോൾ ചർച്ചകൾ നേർത്തു. മൗനം കനത്തു. വട്ടം വീണ്ടും ചെറുതായി. കൂടുതൽ പേർ മണൽമെത്തയിലേക്കു ചെരിഞ്ഞു. പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ കടത്തുതോണിയറിയാതെ, ഓളമിറക്കാതെ പുഴകടന്ന് പടിഞ്ഞാറെത്തി. കിഴക്ക് ശുക്രനക്ഷത്രമുയർന്നു. തീരത്തെ മരത്തോപ്പിൽ പക്ഷികൾ ഉണർന്നു പാടി. അകലെ ഏതോ അമ്പലത്തിൽ ശംഖനാദം മുഴങ്ങി. ഒച്ചകളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞ് കൂട്ടത്തിൽ നിന്നകന്ന് രാത്രി മുഴുവൻ ഉണർന്നിരുന്ന് നിലാവറിഞ്ഞ ചിലരെങ്കിലും കരിംപുലർച്ചെ പുഴയിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ച് കിഴക്കുദിക്കുന്നതും കാത്തിരിക്കുന്നത് കാണാമായിരുന്നു.